

[Krag.]

raadet ytret Betæneligheder ved Flertalsforslaget, Betæneligheder, for hvilke der ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget er redegjort, og som jeg i og for sig godt forstaar. Dog mener jeg, at vi bør bestræbe os for at skabe en solid Hindring imod de hittidige Misbrug af pladssøgende Personers vanskelige Stilling. Thi det er jo utvivlsomt, at mange af disse private Engageringsbureauer ikke blot i mange Tilfælde tager ublu Betaling for deres Hjælp, sammenlignet med den Mulighed, de har for virkelig at skaffe Arbejde, men ogsaa ikke sjælden tilsvindler sig de faa Midler, som den arbejdssøgende kan rejse, uden overhovedet at have nogen Mulighed for at skaffe ham Arbejde, og det er ganske sikkert Forhold, som burde være strafbare, ogsaa inden man har bragt sin forbryderiske Handling til Udførelse.

Derfor sympatiserer jeg ubetinget med, at der træffes Foranstaltninger imod saadanne Virksomheder, som jo tidt er af ret lyssky Natur, men jeg tror rigtignok ikke, det lader sig gøre paa den her af den højtærede Minister foreslaaede Maade. Jeg tror, at hvis vi skal komme til Løsning af dette Problem, maa det tages op til selvstændig Overvejelse, og det er netop, fordi Arbejdsanvisningskontorerne ved selve Udøvelsen af Arbejdsanvisningen ikke er neutralt stillede.

Derfor er der ogsaa nogle, der har ment, at den højtærede Minister ved Fremsettelsen af dette Forslag, saaledes som det her er formet, har villet skabe et solidt Fagforeningsredskab, villet smede et kraftigt Vaaben i Fagforeningens Haand til Fremme af en voksende Organisationstvang og Organisationsudbredelse paa stedse nye Omraader. Der er dem, der har ment saadan. Jeg ved ikke, om det er berettiget at tillægge den højtærede Minister saadanne Ønsker og Forsøg paa at fremme dem gennem det Forslag, her foreligger, men selv om det er sket ham uafvidende — og det vil jeg helst tro —, har han alligevel her rakt Haand til noget, som kan føre ret vidt. Thi den højtærede Minister maa ikke glemme, at i Lovforslagets § 4, Stk. 5, er opretholdt en Bestemmelse, som findes i den gældende Lov, en Bestemmelse, som jeg i og for sig ikke har noget at indvende imod, men som blot bliver betænkelig i Belysning af det, der her er foreslaaet i §§ 6—8. Dette Stk. 5 i § 4 lyder saaledes:

„Ved Anvisning til ledige Pladser

skal Arbejdsanvisningskontoret, naar der findes flere lige kvalificerede arbejdssøgende, fortrinnsvis anvise Plads til Medlemmer af anerkendte Arbejdsløsheds-kasser.“

(Socialministeren [Steincke]: Ja, naturligvis!). Ja, naturligvis, siger den højtærede Minister. Jeg er ikke uenig i Betimeligheden af denne Bestemmelse, saaledes som den hidtil har haft sin Plads i den gældende Lovgivning, men naar nu altsaa en tjenestesøgende Pige eller Karl — naar den højtærede Minister har faaet sin Krig igennem og Fæstekontorerne er forsvundet og al privat Engageringsvirksomhed er ophørt — skal ud for at søge Plads og henvender sig paa Arbejdsanvisningskontoret, hvilke Spørgsmaal møder de saa? Ja, saa ser jeg ikke rettere end, at de møder Spørgsmaalet: Er du eller er du ikke Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse — ja eller nej — Steincke. Og hvis Svaret bliver nej, er det Arbejdsanvisningskontorets Leders Pligt at skyde den vedkommende arbejdssøgende til Side, saa længe der findes lige kvalificerede, der staar som Medlemmer af Arbejdsløsheds-kassen, det vil i Virkeligheden sige som Medlemmer af Kvindeligt Arbejderforbund, Landarbejderforbundet, Handels- og Kontormedhjælperforbundet, de tekniske Funktionærers Fagforening eller hvad de nu alle sammen hedder; thi Medlem af de vedkommende Arbejdsløsheds-kasser skal de altsaa være for i det hele taget at kunne komme i Betragtning, og for at blive Medlem af Arbejdsløsheds-kassen maa man jo ogsaa være Medlem af Fagforbundet.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ryster paa Hovedet. Jeg ved meget godt, at det er en Fiktion, som man er interesseret i at opretholde, at denne Sammenhæng slet ikke findes, og hvis jeg politisk og partimæssigt sad der, hvor det ærede Medlem Hr. Einer Jensen og den højtærede Socialminister sidder, vilde jeg naturligvis forsøge paa at opretholde den samme Fiktion, men jeg tvivler jo ikke om, at det vilde være lige saa gennemskueligt, hvis det var mig, der forsøgte at opretholde denne Fiktion, som naar det er de Herrer, der gør det. (Einer Jensen: Det vilde være lettere for Dem at opretholde den!). Nej, den opgave er saa vanskelig, saa den tiltror jeg ikke rigtig mig selv Evne til at løse, og det ærede Medlem Hr. Einer Jensen er ganske ude af Stand dertil.

Det er jo saaledes, at man har mødt